

[Miljøministeren]

det, selv om reglen altså ikke blev så god, som jeg som miljøminister kunne have ønsket det. Sådan er internationalt samarbejde, også EF-samarbejde.

Gert Petersen (SF):

Nej, sådan er internationalt EF-samarbejde. Det er det, der er sagen. Selvfølgelig er det ikke nogen stor sag, men en sådan fastlåsnings på disse præmisser er karakteristisk for EF-samarbejdet. Derfor har sagen en principiel interesse. Det er derfor, jeg har fremdraget den.

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

Sådan er effektivt internationalt samarbejde, hvor man kan gennemføre beslutninger, der er bindende.

Hr. Gert Petersen må ikke glemme, at der ikke kun er tale om en miljøside i disse sager, der også drejer sig om handelshindringer. Som et land med et forholdsvis lille marked og en stor eksport og produktion er vi interesserede i at få afskaffet flest mulige tekniske handelshindringer. Vi bringer sager ind, hvor vi arbejder for, at andre lande ophæver de tekniske handelshindringer. Det spiller selvfølgelig også en rolle ved vurdering af, om vi bør fastholde et krav, som af de andre opfattes som en teknisk handelshindring, nemlig af dem, der fremstiller motorcyklerne.

Jeg kan nævne, at det særlig er Italien, der har været interesseret i denne sag. Den italienske andel af det europæiske marked er faldet meget på grund af konkurrencen fra Japan, og italienerne har derfor følt, at man burde undgå sådanne hindringer, som fører til, at det i særlig grad blev japanske motorcykler, der solgtes. De italienske motorcykler udgør imidlertid ikke mere end 5-6 pct. af den danske import.

Hermed sluttede spørgsmålet.

5) Til miljøministeren af:

Gert Petersen (SF):

»Hvorfor forholdt regeringen folketingets markedsudvalg materiale om EFs nye støjdirektiv?«

(Spm. nr. 1010).

Skriftlig begrundelse.

Markedsudvalget fik ikke tilstillet ét skriftligt ord som baggrundsorientering, da det i efteråret skulle tage stilling til regeringens tiltrædelse af det nye EF-direktiv om støjniveauet for motorcykler og deres udstødning. Ingen skriftlige referencer, ingen dokumentation, intet notat fra ministeren, ingen udtalelser fra Europa-Parlamentet forelå. Der blev blot på stedet givet nogle mundtlige bemærkninger af ministeren.

Det fremgår af oplysninger i en artikel i dagbladet Information for 16. maj 1979.

Skulle artiklens fremstilling være rigtig, forekommer der mig at være tale om en grov krænkelse af folketingets demokratiske kontrolmuligheder over for regeringen og dens EF-politik.

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg tror, spørgsmålet er det, man plejer at kalde et ledende spørgsmål; der står: »Hvorfor forholdt regeringen folketingets markedsudvalg materiale om EFs nye støjdirektiv?«

Forslaget til direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilladt støjniveau og udstødningsanlæg for motorcykler blev oversendt fra Kommissionen til Rådet den 17. december 1975, og efter den normale procedure, der gælder for forslag, som Kommissionen forelægger for Rådet, blev forslaget fremsendt til markedsudvalget den 20. januar 1976.

Jeg har fået oplyst, at udenrigsministeren på markedsudvalgets møde den 11. oktober 1978 redegjorde for forslaget, som skulle behandles på Rådsmødet for udenrigsministre den 16. og 17. oktober s.å. Der blev ikke i udvalget konstateret flertal imod forhandlingsoplægget, og udvalget fremsatte ikke ønske om en skriftlig orientering vedrørende den foreliggende sag.

Et udførligt referat af Rådsmødet blev oversendt til markedsudvalget den 25. oktober 1978. Jeg kan derfor slutte med at sige, at proceduren helt har været i overensstemmelse med de retningslinjer, som er indeholdt i markedsudvalgets udtalelse i beretning fra markedsudvalget den 29. marts 1973 med ændringer og tilføjelser. Fremgangsmåden har altså været: man har oversendt direktivforslaget til markedsudvalget, man har mundtligt forelagt udvalget et forhandlings-